

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הר"ג אבנר קזואס שליט"א

ביחד

דיבור בגוף שלישי

נשים לב כעת לנויאנסים יותר דקים בענין הדיבור. אמרו חכמים: נשמעה נקישה בדלת, אם האיש הולך לפתוח נכון שיאמר: 'מי זה?' ולא יאמר: 'מי זו?' אם האשה הולכת לפתוח נכון שתאמר 'מי זו?' ולא 'מי זה?' והדברים מובנים, אם האשה תאמר 'מי זה?' ישאל אותה בעלה למי בדיוק את מחכה, אני פה... וכן להיפך, אם הוא ישאל 'מי זו?' הוא יתקל במבט נוקב של אשתו כשמעורר בידה. ולפעמים כשלא זוכרים מה לומר אז נכון לשאול 'מי שם?' זה ניטראלי לחלוטין. זאת ועוד, גם כשאשה מדברת עם איש היא צריכה לשים לב לדבר בגוף שלישי. כלומר, כשהיא פונה אליו, שלא תאמר לו 'מה שלומך?', זה אישי מדי ומראה שהיא מתעניינת בו אישית. אלא תשאל אותו 'מה שלומכם?' אף על פי שהוא מסתכל לצדדים לראות מי עוד נמצא לידו, מכל מקום נשמר כאן מרחק בריא. הדברים נכונים לא רק בדיבור פנים אל פנים, אלא גם בשיחת טלפון.

אם היא רוצה לשאול אותו מה הוא רוצה? אז שתפנה אליו בלשון 'מה אתם רוצים?'. יכול להיות שהדברים מצחיקים חלק מהקוראים, אבל כדי להבעיר אש מספיק ניצוץ קטן. אם כבר דיברנו על פניה אחד לשני בגוף שלישי, הדבר נכון שבעתיים במקום העבודה שבו שוהים שעות רבות במקום אחד. לא צריך להסביר למה עבודה מול פקיד או מנהל, במשך מספר שעות יכולה לגרום לקרבה.

שושי עובדת כבר 10 שנים, כפקידה בחברה לביטוח. לפני חצי שנה הגיע לחברה מנכ"ל חדש ושושי הוזמנה לנהל את הלשכה שלו. האיש הזה מגיע כל בוקר למשרד כשהוא לבוש טיפטופ. וחוף מההופעה הוא מדבר יפה, סימפטי, וחברמן. היא נמצאת מולו במשרד 8 שעות ביום. לעומתו, בעלה של שושי חוזר בערב מהעבודה כשהוא כבר עייף, קצת מלוכלך, לא מגולח, רעב, רוטן, מלא דרישות, וקצת לא מרוצה ממנה... מי יכול לומר שלשושי אין קירוב דעת למנכ"ל? זו הבעיה העיקרית במקומות העבודה שעובדים בהם פקידים ופקידות, ספקים וקופאיות. ואפילו שלא הייתה שום יוזמה משום צד לקשר כלשהוא אף על פי כן יש קירוב דעת.

לפני כמה שנים נתבקשתי להגיע למשרדו של מנהל ארגון מסוים לפגישה. הגעתי בשעה היעודה, ודפקתי בדלת. המנהל סימן לי להמתין כמה דקות, וחיכיתי בחוץ. היה שם לוח מודעות של המשרד, ובזמן ההמתנה קראתי את כל המודעות. הודעה אחת הסבה את תשומת לבי. שימו לב לנוסח המודעה: כל הפקידים והפקידות בארגוננו מתבקשים לפנות אחד לשני בשם המשפחה בלבד! בכבוד רב, ההנהלה.

לאחר ההקדמה שהקדמנו, הדבר מובן. כשנמצאים הרבה שעות בעבודה, יכולה להיווצר קירבה אסורה בין העובדים או בין עובד למעביד. מנהל שפונה לפקידה במשרדו בשם משפחתה בלבד, יוצר מרחק בריא ביניהם.

כרשת השבוע

בחירה שווה

"וְחִזְקֵתִי אֶת לֵב פְּרָעָה וְרַדְף אַחֲרֵיהֶם וְאֶכְבְּדָה בְּפָרְעָה וְכָל חֵילוֹ וְיִדְעוּ מִצְרַיִם כִּי אֲנִי ה' הַזֶּה וְיַעֲשׂוּ כֵן... וְיִהְיֶה לְבַב פְּרָעָה וְעַבְדֵי אֵל הָעַם וְיֵאמְרוּ מַה זֹאת עָשִׂינוּ כִּי שָׁלַחְנוּ אֶת יִשְׂרָאֵל מִעֶבְדֵינוּ".

כשאנו קוראים פסוקים אלו אנו שואלים את עצמנו – למה הקב"ה הכביד את לב פרעה? איפה הבחירה ולמה הוא מתעלל במצרים?

כתב הרמב"ם שכיון שבחמש מכות הראשונות פרעה הוא זה שהכביד את ליבו ולכן בשאר המכות הקב"ה כבר הכביד את ליבו ומנע ממנו דרכי התשובה.

הרמב"ן לעומת זאת כתב שבהכבדת לב פרעה הקב"ה איזן לו את משקל הבחירה. הביאור לדבריו הוא שהרי כל מכה ומכה לימדה את פרעה על שליטת הבורא בעולם. מכת דם לימדה את פרעה על שליטה בכל מצבורי המים, מכת ערוב לימדה על שליטה בבעלי החיים, מכת ברד לימדה על שליטה בכוחות הטבע ומזג האוויר. גם בפרק הזמן המדויק של כל מכה ומכה לימד והראה על תופעות מכוונות מלמעלה. אם כן כל הניסים הנפלאות הללו גרמו לפרעה להתעורר ולומר "ה' הצדיק ואני ועמי הרשעים". זאת אומרת משקל הבחירה החופשית של פרעה הופר והוא הפך להיות מוכרח להכיר בבורא, לא מכח השכל אלא מכח הנס.

וכולנו יודעים שהקב"ה ברא את האדם כדי שיכיר בגדלותו וממשלתו בכח השכל וההכרה ללא שום דבר שמכריח, אם כן כיון שפרעה נטה להיות מוכרח בהכרת הבורא, מיד הקב"ה איזן לו את משקל הבחירה על ידי הכבדת ליבו. ובכל פעם שהקב"ה הכביד את ליבו ואיזן את המשקל שוב פרעה בחר ברע ולא כיבד את בקשת משה רבנו לשלוח את עם ישראל ממצרים. נמצאנו למדים שבהכבדת לב פרעה לא היה שום דבר חריג מדרך הטבע אלא דבר מובן והגיוני.

סיבה נוספת למדנו בעשרת המכות שנחתו על פרעה ומצרים. היתה להם מטרה נוספת לעורר את בני ישראל. במשך שהותם של בני ישראל במצרים הם שקעו במי"ט שערי טומאה, וכמעט שלא היתה זכות לגואלם. לשם כך הנחית הקב"ה מכות משתנות ומתחלפות כדי ללמד את בניו שיש מנהיג לעולם ושיתכוננו לגאולה. יש יהודים שהתעוררו כבר במכת דם, ויש כאלה שראו את יד ה' במכת ערוב, והאחרים במכת חושך וכן הלאה עד שבמכת בכורות הכירו וידעו כולם שאין עוד מלבדו! אבל גם כאן הופר משקל הבחירה של בני ישראל שהרי הם התעוררו לתשובה ע"י ניסים ומכות מצרים.

והיכן התאזן משקל הבחירה? כשאמר הקב"ה לבני ישראל לשחוט כבש ולעשות קורבן פסח ואת הדם למרוח על המשקופים היתה נדרשת מסירות נפש גדולה מצד בני ישראל שהרי העבודה זרה של מצרים היתה הטלה, וכאן נדרשו בני ישראל מצד עצמם למסור נפש ולקנות את התעוררות התשובה שנעשתה ע"י הניסים משמים, ע"י מעשה כאן בארץ. ולקבוע בליבם את מציאות ה' בעולם. הנה כי כן למדנו עד כמה הקב"ה דואג וחפץ שברואיו יבחרו בו בכח הבחירה החופשית כדי להטיב איתם באחריתם.

שבת שלום ומבורך – אבנר קזואס

בדיחה

קמצן ניכנס לחנות מצנחים. קונה מצנח, ושואל את המוכר איך זה עובד? המוכר מסביר לו ששלוש שניות אחרי שהוא קופץ מהמטוס צריך למשוך בלולאה הצהובה והמצנח נפתח. ואם הוא לא יפתח? שואל הקמצן עונה לו המוכר: תמשוך את הלולאה האדומה ואז המצנח הרזרבי יפתח. ואם גם זה לא יפתח? שואל הקמצן המוכר עונה לו: תבוא לכאן אני אחליף לך...

"כשצריך האדם לעלות בדרגות הרוחניות, צריך שתהיה לו ירידה קודם העליה, כי הירידה היא תכלית העליה". (רבי נחמן מברסלב)

כתגם השבוע

תקשורת ושיחה

לכן כשהפסיכולוג רוצה לדבר עם המטופל המטופל שוכב על מיטה מיוחדת ואז הפסיכולוג מתחיל לדבר איתו. הסיבה לכך היא שדברים שאדם אומר בשעה שהוא שוכב הוא לא יאמר כשהוא עומד או יושב.

כדאי לנצל עובדה זאת ולשבת על מיטת הילדים שעה שהם שוכבים ולדבר איתם, או לספר סיפור ולשאל שאלות מכוונות ואז נגלה דברים שלא ידענו ודרך זה נכיר יותר טוב את ילדנו.

פעולות כאלו יפתחו גם ילדים סגורים שקשה להם להביע ולספר חוויות שעוברות עליהם במהלך היום, וגם הילדים יצרו ויפתחו אימון בינם לבין ההורים והילדים יבינו שהם יכולים לספר הכל להורים ויש להם על מי להשען.

בהצלחה

הדבר שמחבר בין אנשים בצורה המהירה ביותר היא השיחה והתקשורת. עלינו ההורים לנצל מכשיר נפלא זה כדי להתחבר אל הילדים, לפתוח את סגור ליבם, להתיידד איתם וללוות אותם ולהכין אותם אל החיים.

לשם כך עלינו ליצור מצבי שיחה שיקלו עליהם ועלינו את החיבור השיחתי. כדי להגיע לזה נציע מספר הצעות שכדאי להתמקד בהם:

כמו שלמדנו במאמר הקודם. ובמאמר הזה נלמד את ההמשך...

א. חום ואהבה.

ב. לצאת איתם ביחד.

ג. לפני השינה.

תופעה ידועה ומוכרת היא, כשאדם שוכב עולים וצפים כל מאורעות אותו היום והוא חושב עליהם.

סיפור לשבת

הרב חיים פלאג'י זצוק"ל

לרבינו היו מודיעים בחלום על גזרות המתרגשות לבא לעולם, והיה הרב פונה לנוגעים בדבר, כדי שישבו בתשובה, ואף הוא עצמו לא מנע עצמו מכך, והיה מתענה ומתפלל עבורם. העיד בנו (ר' אברהם) שהמשרתת בביתם ראתה באשמורת הבוקר על מצנפתו אש קודש מתלקחת מעוצם קדושתו, ומרוב מורא ופחד ניטל ממנה כוח הדיבור כל אותו היום!

בסדר יומו של רבינו, אך הגיע לביתו והמון קידם פניו, לדיני תורה ולבוררויות, להתייעצויות ולשאלות בהלכה, והוא קיבל את פני כולם בסבלנות ומאור פנים, שמע ושקל, פסק ויעץ, הורה ובירך, רק כאשר האחרון שבהם הלך, הוגש לפניו התבשיל.

ואז נפתחה הדלת, מישהו בא. והרב, בטבעיות, הורה לסלק את הצלחת כאילו סיים זה עתה לאכול, שאל הלה את שאלתו, קיבל תשובה, והצלחת שבה למקומה. וכך הייתה מובאת ומסולקת, מוגשת ומוסרת, עד שהשתרר שקט, איש לא בא, והרב סיים לאכול את התבשיל, שהתקרר בינתיים וטעמו פג.

כשסיים לאכול, תמה: "איך זה שאיש לא הפריע באמצע?" גילה בנו את הסוד: 'אישה אחת באה, וביקשה לשאול שאלה, אבל אמרתי לה שאתה אוכל עתה ותבוא בשנית', 'מי האישה?', שאל הרב. "אחת מקצה העיר, ושאלה פעוטה לה, בדיני כשרות".

קם הרב, לבש את גלימתו, ואמר לבנו: "בוא נלך!" - "לאן" שאל הבן, "אל האישה" ענה הרב, "אתה כדי להתנצל בפניה, ואני כדי לענות לה על שאלתה!!!"

בכל רחבי העיר ידעו לספר בצער על מחלתו של אחד התושבים, ששכב על ערש דווי. לאחר שהרופאים כבר נואשו מחייו, פנו בני המשפחה אל רבינו, בבקשה שיברך את החולה ויתפלל עליו.

מיד כששמע הרב על מחלתו של היהודי הזדרז והלך לביתו של החולה, וכשעמד ליד מיטתו, שקע בהרהורים. לאחר זמן מה התנער ושאל את בני המשפחה: "האם החולה בכור?", כשענה בחיוב שאל: "האם נפדה כראוי?", ולאחר בירורים התברר, כי אכן הייתה בעיה בפדיון הבן שערכו לחולה בהיותו תינוק.

הרב קרא לכהן מיוחס מתלמידיו והורה לחולה לשוב ולפדות את עצמו. ומעיד הרב בכתביו, שבזכות זה זכה החולה לחיות עוד כעשרים שנה.

מספר רבינו: אדברה אך הפעם, מעשה נורא - מה שנתגלה לי בחזיון לילה. אחד מתושבי עירנו איזמיר- נפטר, והיה איש תם וישר. כחודש לאחר פטירתו ראיתי אותו בחלום, שהיה לבוש בגדים נאים והוא שש ושמה.

שאלתי אותו: "על מה ולמה זכית לכל הכבוד הזה?" השיב לי הנפטר: "זכיתי לחיי עולם הבא, על אשר נהגתי בכבוד עם משרתי ולא שיעבדתיים באכזריות ובקושי, כי אם ברחמנות, ולא הכבדתי עולי עליהם". נמצא, כי הנהזה בכבוד משרתי, יש לו פירות בעולם הזה, והקרן קיימת לו לעולם הבא. (היזהרו בכבוד חבריכם)

(פניני עין חמד)

אין זוג לא מוצלח - יש זוג לא מודרך

חדש - ארגון 'ביתנו החדש'

פותח את שערי לימודי

מנחי נישואין ומשפחה

כשמדובר בשלום בית לומדים מהמומחים ביותר
לפרטים והרשמה 1599-59-39 שלוחה 4

יצא לאור!!!

ספר החדש
של הרב

אבנר קוואס

ביחד

הדרכה לזוגיות
חלק ב'

